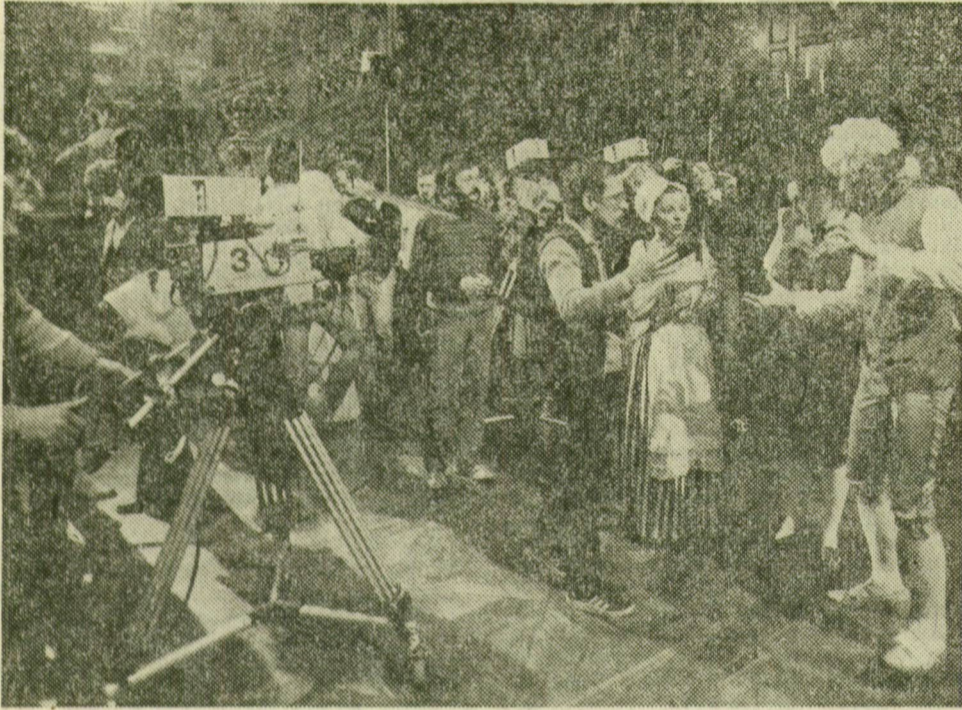

Nyolc év, nyolc nap

Koroknay Károly felvétele

Operafelvétel Nagymágocson. Ezúttal a „diszlet” a Károlyi kastély terme

Mentségül: sokkal nehezebb volt megszervezni a szegedi tévét, mint lehetett azt Pécsen. Magam mentességére: nem áll szándékomban mentegeni a szegedi stúdiót semmilyen fondorlattal, csupán arra emlékezem, hogyan „jött napvilágra” a város új „gyermek”. Ha már hasonlat, legyen vaskos: „inkubátorba került a bébi”, ahol úgy megerősödött, hogy méltó partnere, kitűnő segítőtársra a TÉVÉNEK. Wichmann Tamás jut eszembe, aki gyerekkorában mozgássérült volt, s aki színlakemény akarata „üvegburájában” izmosodott, s többek között kilencszer lett világbajnok a talán leginkább embert győztető számban, a kenuban.

Evezünk most át a Tiszán, idézzük fel a menedékhelyet, a Sportcsarnokot. Ez volt, nem volt más, dolgozott ott az öltözőkből alakított stúdióban. Elképzelhető, hogy milyen lehetett egy hely- és csendigényes műfajnak kinőni önmagát szükséghelyen. Az első adást 1976. november 24-én láthattuk. Ugyanez a pécsi bemutató időpontja. Akkor egyértelmű vereséget szenvedett Szeged. Olyan súlyos volt ez, hogy három évig viselték ennek a terhét.

Mivel győzött Pécs? Kézenfekvő: akkor már 25 éves rádiórutinja volt a szomszédvárnak. Nálunk szinte senki sem ismerte a mikrofonos újságrást. De azóta megtanulták! Bizonyosságul: 12 ezer percet adott a szegedi stúdió, ami 200 óra, illetve kerekítettén 8 nap a képernyőn. Kijelenthetjük, mert kijelentették már „illetékes” helyeken is, hogy egyenrangú társa valamennyi fősztálynak. Igazolando: számtalan tévéjáték készült Szegeden, avagy a környéken, csodás helyszínen. Ilyen például a nagymágocsi Károlyi-kastély, ahol minap vígoperát rögzítettek. A legnagyobb elismerés, hogy fő napon, fő időben, az egyes műsorban sugározzák az itt készült, 55 perces show-műsort! Ezt december 29-én láthatjuk, 20 óra 5 perctől.

Hét szűk esztendő után tavaly költözhetett el a stúdió az alberlethől. Az Út-törő téri színház dekoratív,

s ami a legfőbb, kielégíti minden igényt. A volt úttörőházból kialakított-kibővített épület 2800 négyzetméter összalapterületű, amiből a stúdió 160 négyzetméter. Hogy elég-e? Igen, bőségesen! Kellemes végigsétálni a műhelyben. Nyugtató az okker és dióbarna színharmónia, irigylésre méltóak a kollégák munkaszobái.

Csönd van az épületben. Csönd csak éjjel volt az alberlethben. Érthető, hiszen a Sportcsarnok edzésekre, versenyekre való. Ott a stúdió fődjemje azonos volt a játéktérrel. A vasbeton szállította puffogások-dübbögések közepette elképzelhetetlen bármilyen fölvetél.

Tehát — a kezdeti három évet leszámolva — a szegedi stáb megmérgettetett, és jónak találtatott. A budapesti fősztályok mind többet kérnek Szegedtől. A Zene — Szeged — Zene, vagy a Zenebutik igazi elismerés, csakúgy az a megbízás, amely szerint elkészült (még nem volt adásban) egy tévéjáték. Címe: Mécsfény. Ez Arany és Petőfi levelezéseit dolgozza fel. A Volán—Alicante kézilabda-kupameccset is a szegedi technikával, az itteni műszakiakkal közvetítették.

Alapvető feladat a Dél-Alföld (Bács, Békés, Csongrád megye) életét bemutató, úgy, hogy a műsorok alkalmazkodjanak az országosan is aktuális kérdésekhez. Ezen túl, megszervezték a környéken élő nemzetiségiek műsorát is. A román nyelvű adás 1982 áprilisában, a szlovák pedig tavaly szeptemberben indult. A földrajzi adottságok szinte tálcán kínálják a lehetőséget, hogy kapcsolat teremtsenek az újvidéki televízióval. Evente két közös műsort készítenek — immáron három éve. Példa erre a Pola-Pola, Felle-Fele.

A felvételeket két nyelven készítik. Most egy verses műsoron dolgoznak, közösen. A Tisza menti tájegység néptánc-kincsét dolgozzák fel. Készül a Tiszatáj és a Matrica irodalmi folyóiratok műsora is. Dobozban van már az oroshádi Madrigál kórus fölvetele; érdekessége, a kórust

a neves zeneszerző, Szokolay Sándor édesapja, Szokolay Bálint alapította. Meg kell említeni a Gyulai Várszínházzal való kapcsolatot: a földkereségen ma élő lírikusok verseit dolgozzák fel, valamint a Kicskereső ifjúsági folyóirat „különkiadását”, amelyet nyaranta készítenek 10—14 éveseknek.

Új feladat? A következő év első felében megindul a regionális adás. Ezt a Dél-Alföldön lehet fogni. Szentéről sugározzák majd a 2-es csatornán, hetente harminc percet.

A technikáról is szólni kell. Ugrásszerű javulást hozott az átköltözés. Mindent színesben vesznek föl, a tévések legnagyobb öröme a garázsban díszelgő — persze leginkább dolgozik — egy vadonatúj, nagytor korszerű, színeskövetítő-kocsi.

Azt hiszem, ezzel a műszerrel is a kiváló munkát ismertte el a „nagy tévé”. Jószándékkal mondták: a közeljövőben Szegeden induló rádió szervezéséhez segítőt kezelt nyújtanak. Fordult a világ.

Hiszen most adódhat először, hogy televíziós rutinra támaszkodhat a rádió.

Ács S. Sándor

Menedékünk — a természet

Hét közben, egy-egy rohanó, ideges, stresszekben bővelkedő nap, hányász-röhajtunk fel: bár csak hét vége lenne! S amikor lőn, ott állunk tanácstalanul a két szabadnap előtt, nem tudunk mit kezdeni vele. Azaz tudunk: folytatjuk azt, amit pénteken abbahagytunk, dolgozunk kalákában, dolgozunk a gmk-ban, dolgozunk a konyhában, a ház körül, a garázsban, legjobb esetben a kiskertben. Monoton egymásutánban, cseppnyi változatosság nélkül jön hétre hét, lábunk ugyanazokat az utcákat tapossa, szemünk érzéketlenül siklik át a mégoly esztétikai értékkel büszkélkedő épületeken, szobrokon, lökdössük egymást az autóbuzson, az üzletekben, odahaza vacsorakészítés, mosás, mosogatás, közben oda-oda vetünk egy-egy szót érdeklődő gyermekünknek, aztán a nap végeztével le-huppanunk a tévé elé. Ennyi. S másnap minden kezdődik előről. Így telnek el hetek, hónapok, így az évek, s panaszkodunk, nincs alkalmunk a kikapcsolódásra, a feltöltődésre, az erőgyűtésre.

1.

Alkalmat kínál a szabad szombat és a vasárnap. Más kérdés, hogy — törekvő nép lévén, nem nyugszunk bele a kevésbe és a nincsbé — ezeket a napokat is pénz- és nem erőgyűtésre használjuk föl. Pedig orvosok a megmondható, bizonyos határokon túl sokkal inkább létkérdés a pihenés, mint néhány ezerral több forint.

Lássuk a lehetőségeket! Bennünket, szegedieket sajnos nem kényeztetett el a természet, nincsenek hófödte bérceink, vadregényes völgyeink, vizesűnk és futó patakjaink, amelyek vonzzák a turistákat. Igaz, van Tiszánk, de víze nem csóbít a fürdőben, nem várti keskeny, bozótos erdősávja a sétára. Hova mehetnénk hát, ha mégis erőt veszünk magunkon és hirtelen végén sutba dobunk mindenféle számszámot, tollat és földkanalat? A városi tanács 1975 és 1990 között nyolc Szeged környéki erdőben alakított ki olyan környezetet, amely a szombati, vasárnapi kirándulásra, természetben eltöltendő, kellemes időtöltésre hivatott. A Defag 1,5 millió forint értékben hangulatos, környezetbe illő esőbeállókat, padokat, asztalokat, tornafelszereléseket helyezett el a fák között, több helyen szalonnasütő, bográcsstartó állvány, kút fogadja a kirándulókat, sok-sok társadalmi munkás jóvoltából. Azaz, sajnos helytelen a jelen idő használata: fogadta a kirándulókat. A tanács vizsgálata szerint ezekből a berendezésekből a legtöbb helyen már csak mutatóban maradt. A tapasztalat szerint a legközelebbi, érthetően a leglátogatottabb erdei pihenőhelyek állapota a legszörnyesebb, s minél távolabb esik valamelyik a várostól, annál épőbb, annál tisztább, annál kellemesebb. Az emberi nyomok arra utalnak, hogy mégiscsak használjuk ezeket a kirándulóhelyeket. De kik? Félő, hogy nem azok, akik kulturált kikapcsolódásra vágyanak, sőt őket talán el is riasztja, legalábbis nem vonzza ez a környezet. A Bikató, a Vértó, a Sancer tavak környéke a szándékos, barbár rongálás áldozata lett. Hiába a tanács, a Defag minden jószándéka, a beelőtt forintok és munkaórák, a karbantartás, fordítható 100 ezer forint elég a berendezések újrafestésére, apró javításokra, az erdei aljnövényzet kiirtására, de nem elegendő az elégetett esőbeálló évenkénti újjáépítésére, a kiborított padok újrabetonozására, a hiányzó lécek, a lecsavart csaptelepek pótlására.

2.

Mi a teendő? Semmi esetre sem az, hogy arra buzdítsuk a városlakókat, csukják be maguk mögött a lakásajtóját, zárkózzanak be hét végén is a négy fal közé. A természet s benne az ember építette, bennünket szolgáló berendezések építését minden eszközzel, végre kellő hatósági szigorral meg kellene védeni. Ebből az alapálából várható el csak, hogy a társadalmi munkára építő fejlesztésekre lesz elegerdő jelentkező. Elvégre senkitől nem kívánható, hogy elköttyavetyélje energiáját, pusztító kezeknek áldozza munkáját, annak eredményét. Márpedig — amint azt a népront városi elnöksége előtt is elmondta Takács Máté városi főépítész, különösen a panelfalak közé zárt lakókra gondolva — a Bikató és a Vértó környékének rendezésében számítanak társadalmi összefogásra. A tanács az e célra rendelkezésre álló forrtaiból a Sancer-tavak térségét szeretné kellemes környezetévé változtatni. Az eddigiek alapján talán már nem is szorul magyarázatra, ami néhány olvasónknak szemétszűrt, nevezetesen az, hogy

3.

Ai gha. Higgyük, hogy az ember, belátva, maga is a természet része, csak megpróbálja úgy élvezni a természetet, hogy ne károsítsa azt. A természet nem a mi érdekünkön él, hanem a maga módján. A természet nem a mi érdekünkön él, hanem a maga módján.

S ha hitünk mindehhez nem elég? Ne riadjunk vissza a szigorú kényszerítő erejétől sem: nehogy mindannyian végleg kitesztassunk — mint arra érdemtelenség — a természet lágy öléből. Mert egy-egy rohanó hét után mégiscsak ez az egyetlen idegyugtató menedékünk.

Chikán Ágnes

Fölújítják a Rákóczi-várat

Evszázadokon át állta a ra, hogy napjainkban történelem viharait hazánk legészkebb, legékebb magvát képező Vöröstorony várépítészeti remeke, a sárospataki Rákóczi-vár. Mindenkori fontos katonai bázisnak számított. Még negyven évvel ezelőtt is igen sok gránát- és aknataulat érte, mivel a visszavonuló német és nyilas egységek a falai közé vetették be magukat.

A vár fölött elzúgott századok kikezdték a mégoly vastag falakat is, úgyannyi-jenek vissza a vár falaiba.

Több cukrozott gyümölcs

A kereslethez igazodva, a korábbinál több cukrozott gyümölcsöt gyárt a szezonban a kecskeméti Alföld Szakszövetkezet. Három megye háztáji kertjeiből tízfélét gyümölcsöt vásároltak.

Az édesüzemben a nyáron összegyűjtött, félkész állapotú szőlőt, meggyet, cseresznyét, zöld mandulát, diót, körtét, szilvát, sárga- és őszibarackot, valamint sárgadinnyét a téli hónapokban kandírozzák.